

Rapport vandring Höglandsleden Alnaberget – Byarum

2023-10-27

Fredrik Ljunggren

&

Jan Eric Victor

Inledning

Vaggeryds kommun har 60 km vandringsled inom kommunen, denna led är en del av Höglandsleden och även en del av Smålandsleden.

Arbetet med förvaltning av leden ligger under kultur och fritid med stöd från den regionala Ledsamordningsorganisationen på kommunal utveckling.

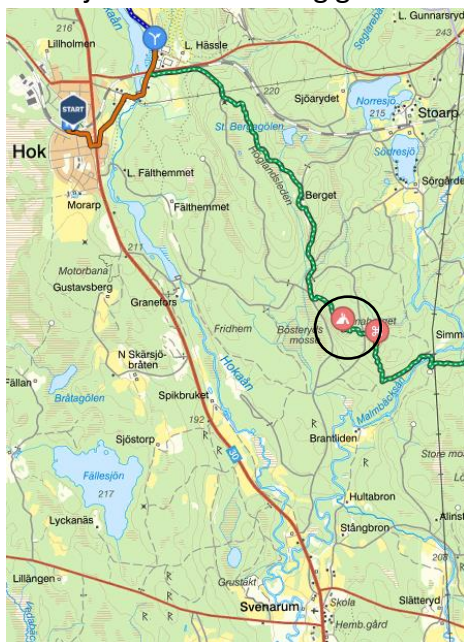
Vid ett möte mellan Ledsamordnare och kommunen diskuterades status och kvalitet på leden vilken ingen hade så bra underlag för. På mötet fanns även representat för Munkaleden med som har ett intresse i att Höglandsleden håller en god standard då denna ansluter till Munkaleden. Det finns även ett intresse att förlägga en rundslinga av Munkaleden som skulle använda Höglandsleden mellan Alnaberget och Byarum.

Under mötet beslutades att en enklare okulärbesiktning av delsträckan Alnaberget-Byarum skulle göras.

Resultat av okulärbesiktning

Den 27 oktober genomfördes ca 23 km vandring på Höglandsleden från Alnaberget till Byarum. Syftet var att gå hela sträckan med en ovan vandrars ögon, inventera hur kvalitet på leden är samt hurdan skyltning, rastplatser och övriga faciliteter har för status.

Vi börjar denna vandring genom att med bil ta oss till foten av Alnaberget.

Vandringen är väldigt fin, stigen slingrar sig genom skogen och det går uppför mot Alnabergets topp. Under den branta stigningen finns det ett räcke att hålla sig i vilket är väldigt bra, det är en ganska teknisk vandring upp. Längs leden ligger även en del spänger, men detta har ingen funktion längre då stigen tagit en annan väg genom åren.

Väl uppe är det en fantastisk utsikt men det vi saknar är en rastplats. Vi ser att man eldat här, direkt på berget, detta skulle kunna bli en riktigt fin rastplats med en eldstad, några bänkar och kanske ett bord. En övernattningsmöjlighet skulle kunna passa, men det finns inte tillgång till vatten vilket är ett kriterie för en övernattningsplats.

Det finns även en stolpe med pilar åt vilken riktning leden går, däremot skulle man kunna sätta upp pil mot utsiktsplatsen samt en informationstavla om vad det är man ser från utsikten.

Vägen ner från berget är delvis ganska dåligt röjd, det är lite snårigt och blött. På sina håll står det stolpar men intrycket är att det saknas en hel del stolpar, de stolpar som finns har ofta en pil åt varsitt håll. Detta är enligt oss överarbetat och det skulle på många ställen räcka med att måla den orangea markören på träd.

Ledmarkeringen är som sagt knapphändig på vissa ställe och man får intrycket av att detta gjordes för många år sedan. Det har nu växt upp en hel del träd och buskar som gör att markeringarna har försvunnit in i ett buskage.

Men på vissa ställe är skyltningen exemplarisk med nya skyltar, så det syns att det finns en form av förvaltning längs leden.

Leden är omdragen vid en järnvägsövergång och detta är markerat med några nya och några äldre stolpar, vi tittade lite extra i kartan på telefonen här och denna omdragning är gjord i kartan också.

Däremot när man kommer ut till vägen som ska korsas är saknas markeringar helt, här fick vi ta hjälp av kartan för att se vilken väg vi skulle gå. Detta är vid infarten mot Lindevallen och här saknas markeringar helt en bra bit. På kartan i telefonen står det också att det ska vara en ledning mot Hoks station, denna kunde vi inte lokalisera alls. Misstänker att denna delning ligger fel på kartan efter att leden uppdaterades med ny sträckning pga järnvägsövergången.

De stolpar som finns längs vägen har även skyltning från Hooks herrgård. Efter ett tag kommer vi fram till en badplats med ett vindsydd. Dock står det att det är camping förbjuden. Vindsyddet tillhör nog Hoks naturcamping. Skulle man kunna hitta ett samarbete här och rusta upp denna plats till en rastplats vore det perfekt.

Vi fortsätter vandringen och kommer fram till Hooks golfklubb och herrgård. Här finns skyltning om att Höglandsleden går igenom men inte mycket mer. Här skulle en informationsportal kunna finnas med information om boende, toaletter etc.

Vi korsar den högt trafikerade väg 30 där det finns viss markering på ena sidan vägen, på andra sidan står olika stolpar, bl a en röd vilket vi inte vet vad den tillhör.

Vi vandrar vidare på grusvägar som slingrar fram och delar sig lite här och var, det saknas en del skyltning längs vägarna och även vid vissa delningar. På de flesta ställe sitter det en skylt med pil åt varsitt håll men sedan inget längs vägen. Detta kan vara ett sätt att spara in stolpar men tyvärr blir, i synnerhet den ovana vandraren osäker på om man verkligen är på rätt väg. Bättre är att sätta stolpar alternativt måla på träd med ca 100-200 m mellanrum.

Strax innan Sandsjöbadet viker leden in i skogen, markeringen här är ganska knapphändig, här hade en hänvisningsskylt med badplats, rastplats och toa gärna funnits. Vid badplatsen finns en grillplats och toa men det hade passat väldigt bra med ett vindskydd här också.

Finns även en informationstavla där man kunde sätta upp lite mer info om vandringsleden.

Från Sandsjön är det riktigt fin vandring längs sjökanten, man får lite norrländskänsla med karga tallar och sandjord. Vi hittar en gammal informationsskylt om en bra ?, men det går knappt att läsa den. Kul inslag men vem äger den?

Framme vid kanalen mellan Sandsjön och Fängen är vi vilse, det går inte alls se åt vilket håll vi ska. Man ser att stigen/vägen går åt ett håll och när vi kommer närmre står en stolpe väl undangömd.

Vi passerar bron och kommer in i stugområdet vid Fängen, här blir det asfaltsvandring en bit. Markeringen är som tidigare, väldigt gles och man får ibland känslan "är vi på rätt väg".

Efter ett tag svänger vi av till skogs igen och kommer in på ett fint parti skogsväg och stig. I närheten av Målen kommer vi till en övergiven lada där vi vandrar över en äng. Här är det obefintlig skyltning och vi får leta en bra stund innan vi hittar åt vilket håll leden går. Därefter är det vandring på grusväg en stund till dess att vi svänger in på ett kuperat område strax efter Målen.

Längs vägen sitter några stolpar men placeringen av dem bör ses över så att de är lättare att navigera efter.

Vi kommer fram till Gärhovs gård där leden passerar rakt genom gården. Här sitter skyltar om både Högländsleden och Munkaleden som ansluter. Skyltningen har växt in i buskarna och det sitter stolpar lite här och var.

Omgivningarna här är vackra och det är en fin väg med en stor allé, däremot är det återigen dåligt med markeringar längs leden. Under den sista delen dyker det upp skyltar med Munkaleden men Högländsleden är det mindre av. Dock så kan man se att Munkaleden vissa gånger använt sig av de stolpar som är till för Högländsleden.

Vi kommer fram till Byarum och här ska vi passera järnvägen, det är tunga grindar att öppna vilket i och för sig är bra, men det kunde göras på ett bättre sätt.

Väl över går man längs järnvägen och ett bete där man satt upp staket på båda sidor, det är dåligt röjt och svårt att ta sig fram. Markeringen är också väldigt eftersatt. Vi ser Byarums Hembygdsgård men inte hur vi ska gå dit. Väl framme på Hembygdsgården kunde det funnits mer info samt möjlighet att t ex hämta vatten. Vi hittade en kran men vattnet var avstängt.

På andra sidan vägen från Hembygdsgården finns skyltning om hur Högländsleden fortsätter mot Skillingaryd. Här är också startplatsen utmärkt för leden. Vårt förslag är att denna startplats flyttas till kyrkan där det redan finns en portal som berättar om Munkaleden och Franciskusleden.

Slutsats

Högländsleden från Alnaberget till Byarum är i det stora hela en väldigt vacker och innehållsrik vandring. De kvalitetshöjningar som bör göras är att förbättra skyltningen. Det bör även tas bort gammal skyltning, spänger som inte används och annat som inte hör hemma längs leden.

Vi saknade även rastplatser, det skulle vara enkelt att på några ställe bereda sådana. Det finns inte ett enda vindskydd längd denna del och varken före eller efter finns heller på ganska lång bit.

På vissa stolpar sitter emblemet från Smålandsleden vilket är bra, men i övrigt är markörerna av olika utseende och ålder. Här behövs en enhetlighet för att komma upp i nivå med det nationella ramverket.